

вече отъ 1500 д. и въ църквата до 1000 д. Всички стояли на крака и нѣмало празно мѣсто игла да падне. Турцитѣ щомъ изпълнили улицата прѣдъ църковния дворъ, взели да стрѣлятъ, псучили стѣклата на църковнитѣ прозорци, нѣ и българитѣ отъ прозорцитѣ на женската църква мнозина повалили на улицата. Стрѣлбата се продължила нѣколко врѣме и турцитѣ единъ върху други се търкаляли. Най-послѣ съ голѣма сила нападнали, разбили вѣнканитѣ врата, едни останали да вардятъ а други нахлули вхтрѣ, почнали да убиватъ, да колятъ, да пробаждатъ кого гдѣто застигнатъ, безъ да пожалатъ жена или дѣте и жива душа въ двора не оставили, нѣ и отъ тѣхъ мнозина паднали. Петко Нейковъ отъ с. Сарж-Смаилъ и Тодоръ Вълковъ като лѣвоове се хвъртали върху турцитѣ. Само първия стѣбкълъ съ ножа си до 40 д. турци и всички се удивлявали на тѣхната рѣшителностъ. Когато турцитѣ почнали да къртятъ църковнитѣ врата, писъкътъ на женитѣ и дѣцата изъ цѣлия градъ се носилъ и, може би да омегчеше гнѣвътъ даже и на най-свирѣпия звѣръ, нѣ само сърдцето на турчина не се омекчавало нито умилостивявало. Щомъ прѣстѣпили църковния прагъ, още на първата крачка предъ гѣстата масса се сгрѣбли и почнали да стрѣлятъ, убиватъ, сбчатъ и никой не билъ въ състояние да имъ се противи. Онѣзи, които по напредъ отъ женската църква сгрѣляли, и тѣ захвърлили оржжието, защото нито патрони имъ останали, нито било и възможно измѣжду тѣлпата да стрѣлятъ. Сжщо и за турцитѣ не било възможно по на вхтрѣ да пробиятъ, освѣнъ както косачтъ отъ край да заловятъ и размѣсенитѣ мъже, жени и дѣца, наредъ да убиватъ. Прѣди да влезатъ турцитѣ въ църквата, Марийка Ив. Анхжнова, Марийка Ат. Сѣченъ-Бонева, Желка Антонова (момиче) и едно селянче на име Иванчо, вмъкнали се въ единъ долапъ подъ стѣлбитѣ на женската църква, отъ гдѣто прѣзъ една зирка, Анхжнова всичко гледала. Тя не намираше думи съ които да искаже турскитѣ звѣрства при избиванието на хората. Въ нѣкой жгли на църквата, избититѣ прави оставали понеже нѣмало празно мѣсто за да се повалятъ. Клапето, убиването и обирътъ се продължавали цѣли три часа. Слѣдъ като излѣзнали всичкитѣ турци изъ църквата, останалъ единъ отъ гражданитѣ и единъ черкезинъ да тарашуватъ. Между това, отворили и долапа, намѣрили скрититѣ, извадили ги навънъ, прѣгърсили ги и като казали: *Аллахъ корумушъ он-*